

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIA SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 31, núm. 24, Diumenge XI de durant l'Any, 13 de juny de 2010

JESÚS, MÉS ENLLÀ DE LES NOSTRES ETIQUETES

“Veus aquesta dona? Quan ha entrat a casa teua, tu no m’has donat aigua per rentar-me els peus, però ella me’ls ha rentat amb les llàgrimes o me’ls ha eixugat amb els cabells; tu no m’has rebut amb un bes, però ella m’ha ungut els peus amb perfum. Per això et dic: Has vist que aquesta dona estima molt i és que eren molts els pecats que li han estat perdonats, però quan no hi ha tant a perdonar, no hi ha tant amor”.

Les paraules de Jesús a l’Evangeli d’avui ens provoquen, i a la vegada, ens encoratgen.

Aquesta dona es planta davant Jesús amb el que té –un perfum– és a dir, amb això que expressa amor, més que penediment.

Quelcom per al cos de Jesús, només per al cos, i que revela amor.

Banya els seus peus amb les llàgrimes, els hi eixuga amb els cabells, el perfuma, el besa.

Són gestos imprevistos, nous, que van més enllà de la llei, més enllà del que és lícit o il·lícit, més enllà dels deures i obligacions, amb una càrrega afectiva vehement.

Gestos als quals Jesús no se sostreu, sinó que aprecia. ¿Per què aquests gestos excessius?

En el Càntic dels Càntics, el perfum perllonga la presència de l’estimat, les carícies i els besos són la llengua universal amb els que parla el cor. Jesús fruïx d’aquest florir de l’amor, veu que aquella dona surt de la comptabilitat de donar i el rebre. Jesús esguarda més enllà de les etiquetes: en aquesta dona, els altres hi veuen una pecadora, ell hi veu una dona que estima. L’amor val més que el pecat. És la nostra identitat. L’error comès no revoca el bé acomplert, no l’anul·la. Al contrari, és el bé el que revoca el mal i l’esborra. Déu no és el gran comptable del cosmos, sinó oferta de solidaritat, possibilitat de vida profunda, joiosa, perfumada, reconciliada, perdonada, que sap de les fonts de la joia, del cant, de l’amistat!

COL·LECTA DE CÀRITAS EN LA FESTA DE CORPUS. Fins al moment hem recollit la suma de **8.176 €**.

Si alguns fidels s’han “distret” de fer una aportació, encara ho poden fer servint-se dels sobres de “Càritas”.

CONSELL PASTORAL. Dimarts 15 de juny, a les 8 del vespre, a la casa rectoral. Reunió d’avaluació del curs, amb un senzill sopar a compartir.

SOPAR FI DE TEMPORADA DEL FUTBOL CP SARRIÀ. Ahir dissabte 12, a les 21’30h, se celebrà el tradicional sopar de fi de curs. Hi assistí Mn. Carles.

CAMPAMENTS DEL NOSTRE ESPLAI. Del 6 al 18 de juliol, pels infants, adolescents i joves de l’Esplai estan previstos els campaments d’estiu. Seran més d’una cinquantena. Els acompanyaran els seus monitors i Mn. Carles, el consiliari. Aquest any s’anirà a les Llosses, al Ripollès. Seran dies d’emoció, aventura i de pregària, amb el do de poder participar diàriament en l’Eucaristia. Uns campaments –és el que desitgem– ben aprofitats en tots els sentits, humanament i espiritualment.

AGENDA DEL CENTRE PARROQUIAL. Dimecres 16, a les 20h, Tertúlia-sopar: *L’Antic Egipte*, una visió no convencional basada en la documentació existent, per Alberto Pérez. Dijous 17, a les 20h, **Recital de piano** Pianista: Ignasi Cambra. Organitza: Concertante Barcelona; en benefici de la reforma del teatre del Centre. Dissabte 19, a les 17h: **Final de curs, amb concert de l’ORFEÓ SARRIANENC**, LA TERANYINA (grup infantil de teatre) interpreta *Història d’una gavina*, RE-SONS (duet de guitarres), Cantada del GRUP DE CANTAIREs DEL CE Els Blaus. Diumenge 20, a les 11h, **concert de cloenda** del curs dels alumnes de la Concertante Barcelona.

EL MES DE JULIOL COMENÇARÀ L’HORARI DE MISSES D’ESTIU. Ho recordem des d’ara, per tal que ho anoteu en la vostra agenda. **Durant juliol, agost, i fins a mig setembre, se suprimirà la missa de les 18:00 dels dissabtes i la de les 8:30 dels diumenges.** El dissabte 18 de setembre i el diumenge 19 de setembre, reprendrem, si no diem el contrari, l’horari normal de sempre.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Horari d’estiu:** Dissabtes i Vigílies de festa: 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d’hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

EL SAGRAMENT I LA SET DEL MÓN

Qui pensava en l'any sacerdotal ahir conclòs com l'enèsima edició celebrativa, de poca substància, i fins i tot inútil, ha hagut de canviar d'opinió davant les dues intervencions de Benet XVI que en clausurar-lo n'ha mostrat el sentit profund. Textos veritablement importants els d'aquest Papa que és teòleg i pastor com pocs dels seus predecessors han sabut ser-ho, fins al punt que ens porta a la memòria la figura dels grans bisbes de l'antiguitat cristiana, intel·lectual i home de fe, que des de fa més de seixanta anys segueix la teologia i sap parlar el llenguatge del nostre temps.

Tenint al seu davant un número sense precedents de sacerdots que han pogut concelebrar amb el successor de Pere, el bisbe de Roma ha parlat del sacerdocí catòlic, que no és una professió com les altres, ni una casta tancada ni una realitat clerical, sinó un **sagrament**. Signe d'una realitat infinitament més gran, el sacerdocí és una realitat per aquest motiu oberta al món. Lluny de tot clericalisme perquè té els ulls fixos en el cor de Jesús, traspasat per la llançada del soldat, i del qual en brollen sang i aigua, símbols del baptisme i de l'Eucaristia, els quals obren de bat a bat les realitats d'aquest món a Déu. L'any dedicat al sacerdocí, ocasió per a reflexionar-ne i per a fer brillar-lo de nou davant els homes, no ha plagut a "l'enemic" - ens ho podíem esperar, ha dit el Papa- i heus ací que aleshores han emergit els escàndols dels pecats dels sacerdots, sobretot els horribles abusos de menors. Per aquests darrers delictes, humilment Benet XVI ha demanat perdó a Déu i a les víctimes, sense recriminacions o amargures, sinó subratllant la tasca de purificació ja en marxa i que serà llarga.

Conscient que aquests escàndols han enfosquit el rostre autèntic de l'Església, una realitat de la qual el mateix món secularitzat té nostàlgia, com ho indica en part el mateix escàndol enfront d'aquests veritables crims. Fins les dones i les homes d'avui senten, potser obscurament, la necessitat d'aquell que pot veritablement canviar la situació de la nostra vida pronunciant en nom de Crist paraules que absolen dels pecats i obren a Déu. Aquest és el sentit del sagrament: de la penitència, de l'eucaristia, del mateix sacerdocí, que són signes visibles en els quals s'hi amaga l'audàcia d'un Déu que es confia a les nostres mans humanes. I qui esguarda al cor de Jesús compren que aquest Déu no és un Déu llunyà, sinó que és com un pastor que pot ensenyar - només que s'estigui disposat a escoltar-lo- a ser persones, per a no malgastar la vida en la manca de sentit.

Esguardant amb total lucidesa però sense pessimismes la desorientació contemporània i l'inexorable destí de tota criatura -la "vall obscura de la mort en la qual ningú no ens acompanyarà"- Benet XVI ha elevat encara una vegada la mirada a Crist: repetint l'anunci joios de l'Església que el Senyor ha ressorgit dels inferns i li ha sotmès l'últim enemic, i que ell, el vencedor de la mort, és a prop de cada u de nosaltres en les "valls tenebroses" de la vida, fins quan tota llum sembla apagar-se. Davant als comportaments indignes del sagrament sacerdotal -com davant l'heretgia i a la demolició de la fe- "Església ha de fer servir la vara del pastor", ha dit amb força el Papa. Afegint que aquest pot ser "un servei d'amor" i que la vara és també "crossa", sosteniment enfront de les dificultats del camí, vara que sobretot assenyala el cor de Crist, única font d'aigua viva que pot apagar la set del món.

Giovanni Maria Vian, historiador i periodista,
director des del 2007 de "*L'Osservatore Romano*"